

шукаємо себе з більмом на оці
заблукані ще зранку
між тьмою й світлом (де — межа ?)
між спрагою та краплею води
між жолудем і пралісом що буде
між болем і тупим ножем
між тишею і словом що було промовчане
між пам'яттю і тим що вже давно забуте
чи вчасно відшукаємо іще себе
щоб розпрощатися як ляже ніч ?

Збірка « [Комашиний вимір](#) ».